Кружляємо над мертвоводом,
Сірі пташки, смілі й прудкі.
А в твані риби ждуть захланні,
Змієголові та гидкі,
Хоч не меткі, зате глиткі.
Нетечу ту звуть — Угорщина.

І всі ми падаєм і гинем,
Нас тягне та зловонна твань...
Шкода великої любові,
Шкода змагань, дерзань, палань,
Нас губить та бездонна хлань,
Те Мертве Озеро — Угорщина.